

כולתך לומר: בחרו בי כראש-ממשלה, זהה מה שאנו הולכים לעשות מישראל, תחת טייסי-קרב נפלאים, אני אעשה פרוספורים ומצויאים נפלאים...

בעיית האמיתית, כפי שאני מאמין, כנך אדם, כמנהיג, היא איהאמון, שכה הרבה אנשים רוחשים כלפי הערבים. עקב מילחמות וטרור הם עלולים לחוש, שמה שאני מציע הוא נאיבי מעט, תמים, מקדים את זמנו. כך, רק בדיקולם הרברים שאני מחשיב כמובחנים היסטורית ומוצדקים פוליטית, אין לי קהל רחב מספיק.

האם אתה רואה, במצב נרמלי, נגיד בערך 20-30 שנה מעכשיו, את נכדך נישאים לערבים?

לא. לא. אנחנו עם כה קטן, שאנו חייבים להיות מאוד רגישים, כדי לא לאבד אפילו מיספרים קטנים, מהצירוף המינימלי שלנו כעם. אתה יודע, כפי שאמרתי מקודם, העם היהודי כביר ברוח, אך קטן בגוף. אנו איברנו, ואיברנו ואיברנו...

אך איך ביכולתך לראות חיזון מדינה דמוקרטית אמיתית, שבה חיים אנשים בשלום, עושים הכל ביחד, הולכים לאותם בתי-ספר, ולא מתקיימת התערבות טיבעית של אוכלוסיה, באשר אנשים צעירים מתאהבים, מתחתנים?

אני מציע שהמדינה תתערב באהבה. זהו עניין לבחירה ולהחלטה פרטית לחלוטין. אבל פסיכולוגית, ומנקודת הסתכלות מנטלית הייתי רוצה לשמור את אנשינו עם והותם העצמית. לא הייתי משתמש בחוקים או בתקנות — אין לנו כאלה, אפילו עכשיו. הייתי מנסה להסביר לצעירינו — הבה נבי שאר חיים. אינכם יכולים לקיים יהדות בלי יהודים.

מר פרס, במהלך תהליך ייסוד מדינה פלסטינית עתידית אפשרית, יהיה מצב שבו התנהלויות ישראל ליות, שנמצאות עכשיו בטריטוריה ערבית, יאלצו להתמנות. האם אתה מסכים עם שאלתי?

לא. אני חושב שהן יכולות להישאר במקור מן הנוכחי. כמו שיש ישובים ערביים בש"ל, טון יהודי, כך אפשר שיהיו ישובים יהודיים בשילטון לא יהודי.

במדינה פלסטינית? במדינה ירדנית-פלסטינית.

דני פלסטיני

מר פרס, האם אתה, גבר של נשים?

למה אתה מתכוון?
האם המין השני מעורר רבות את דימויך?

כן. אני מאוד אוהב את אימרתו של אנגלוס: "כל אשה היא ציביליזציה נכונת עצמה."

מר פרס, האם אתה נמשך לנשים?
אחרת לא הייתי גבר.

כל הנוכחות שמורות ל-CARTOONNEWS INC. N.Y.

האם

הליכוד מתאבד?

לעיתים נדמה שהליכוד פוחד מהשילטון, שלא נוח לו בו. לעיתים הוא חרל פתאום להתמודד עם מיפלגת-העבודה, כאילו היה להתגוננות מתמדת. תיקשורת טוטאלית טארית, העשויה כמעט כולה עור אחד, רוצחת זה שנים את אופיו של הליכוד ואת אופי מנהיגיו, בהאשימה אותם בנטיות אנטי-דמוקרטיות. בגלל זה, ייתכן, שהוא רואה חובה לעצמו להוכיח שוב ושוב את דבקותו בקידמה. כתוצאה מכך נכנס הליכוד מדי פעם לתוך מלכודת שקופה של איזה רעיון נפוח המשמש כפיתיון.

קשה להבין איך מסכים הליכוד לשינוי שיטת הבחירות ביחד עם מיפלגת-העבודה. שהרי עבורו זו מלכודת מסוכנת ביותר. ההצעה קובעת אחוזי-חסימה של ארבעה חברי-כנסת, כאשר 60 חברי-כנסת ייבחרו בר-שימות ארציות, לפי השיטה הנוכחית, ולגבי היתר תחולק הארץ ל-20 איזורי-בחירה, שכל אחד מהם ייבחרו שלושה מועמדים על כסיס אישי.

אם החלטות אלה יעברו בכנסת זה יהיה אסון לליכוד. מימין עלול אחוזי-החסימה למחות את התחייה, צומת ומולדת — שלוש מיפלגות הקרובות ברוחן לליכוד, ומועמדות לקואליציה עימו כאלטרנטיבה למיפלגת-העבודה.

משקפים מעריכים כי החלטות הוועדה לשינוי שיטת הבחירות עשויות לשנות את המפה הפוליטית (ידיעות אחרונות 18.5.89). כיום הולך ויורד כוחה של מיפלגת-העבודה, ואילו כוחו של הליכוד עולה, שימעון פרס עצמו מעיד על כך. האם זה אינטרס של הליכוד להשתתף במהלך העלול להפסיק תהליך זה?

האם יתקבל חוק שינוי שיטת הבחירות, יש חשש שמערכת-הבחירות הבאה תתנהל באי-וודיה נוחה למיפלגת-העבודה, המחויבת מסורתית לאידיאולוגיה, המבלבלת את מערכת-הערכים ההומאניסטית — שלוש ניקויין-כפיים, מימשל תקין, צדק חברתי וכיוצא בזה.

היום, כאשר אנו נדרקים על-ידי ערבים ברחובות ערינו, חילינו נחטפים בטריטוריות ונרצחים, התנועה בכבישים נעשית פחות ופחות בטוחה, גם בתחומי הקו הירוק, שרדו תינו ופועל כפינו עולים באש, ערבים מחבלים במכוון כענפי כלכלה עיקריים, כגון תיירות, הבעיות הלאומיות והפרוגרמה הלאומית הן העומדות עכשיו על הפרק, ובאלה אין מיפלגת-העבודה יכולה להתחרות בליכוד.

שינוי שיטת-הבחירות יסח את דעת הבוחרים מהבעיות הלאומיות: החרדוש שבחיי-רות האישיות יעורר סקרנות, העלולה להוליד התלהבות. מערכת-הבחירות תעסוק יותר ויותר באישיותם של המועמדים, ולא בשאלות קיומיות, הנותנות עדיפות להצבעה לליכוד.

אימת אחוזי-החסימה עלולה להחזיר את ר"ץ הביתה, ואולי גם את שינוי. מיפלגות תדיות, הנוצמות על הבגידה שכגד בהן הליכוד, עלולות להצטרף לקואליציה עם מיפלגת-העבודה. אם יקרה כדבר הזה, הש"מאל הוא שיהווה את מרכז הממשלה הבאה. כך יחזור הליכוד לאופוזיציה, שהיא, כפי הנראה, המיגרש הביתי שלו.

מרדכי הורוביץ

סמן ימני

או לימני

לא קונים

שיטחיותם של הפרשנים הפוליטיים הגיעה בימים אלו לשיא חסוד. התייחדותם להתנגדות לתוכנית שמיר-רבין, כאילו היא בסך-הכל ברית של נפגעים מרומים ויריבים אינטרסנטים, הינה

יצחק מורדכי, העולם הזה

שמיר, העולם הזה

יצחק רבין, העולם הזה

מורדכי

לוי

שרון

את עמלת התיודן כבר יהיו אנשים מסויימים שיקבלו.

אוכלים חרא

"נכשל ניסיון לסלק את הפועלים הערביים מאיכילוב", זה נוסח הכותרת, שהתפרסמה במקומון תל-אביבי. אותם הפועלים עשו צרכיהם באוכל שהגישו לחולים, וגבו סכומים מחדרי-ניתוח, הפיצו כרוזית-עמולה והניפו דיגלי אשף על הגג של איכילוב. מעשים שלא מפריעים להם להמשיך ולשרת את הציבור באותו מוסד, כי "אין מי שיחליפם". נדמה שכל עוד שר-הבריאות בכבודו ובעצמו לא יאלץ להתאשפז באיכילוב, או חלילה אחד מבני-משפחתו, ימשיכו המאושפזים "לאכול חרא". ואילו אנו נסתפק בהרעלמת עין ובתפילה חרשית שבעת צרה לא יאשפזנו דווקא הם.

חוסר-הבהנה בסיסית. תאזת ראשה-ממשלה שמאלה מעמדותיו הבסיסיות יצרה מימינו שוליים עבים מאוד - התנגדות עזה, מהגדולים ועד לקטן שב-חברי מרכז הליכוד לנטישת מצע הליכוד, זמן כה קצר לאחר אישורו וללא שינויים בנסיבות. וכאן לא ברורה לי התייחסותם של פרשנינו, המאשימים את שרון, מודעי ולוי באינטרסנטיות מיפלגתית, ואילו שמיר חף מכל ביקור-רת. אולי היה זה התשלום של שמיר לרבין בעבור "האשו הערוף" של פרס? מסתבר שבתיקשורת אידיאולוגיה משמעותה לזוז שמאלה. להישאר בימין זו אינטרסנטיות לשמה.

חתול בשק

עזר ויצמן מתנגד משמאל לתוכנית ראשה-הממשלה עקב חששו שבבחירות המוצעות ייבחרו גורמים שבעיניו הם

עיתונות ערבית

ערפאת משבר אח חוכית שמיר

השבועון המצרי אחד סאעה (10.5.89) מביא ריווח מפאריס על תוצאות ביקור ערפאת בצרפת. הכתבה פותחת בדבריו של ערפאת בנמלה-תעופה, שכשאל לאן מועד דות פניו: "אני הולך במסעי האחרון דפ לסטין", ענה. השבועון טוען לגילויים ראשונים על הצעות מגוררות, שמיטראן וערפי את הגיעו אליהן. "על מנת לשפר את תוכנית שמיר ולפתח אותה..." השבועון מציין שלוש נקודות לשיפור תוכנית שמיר, שהוסכם עליהן בפאריס: אשף לא יודיע בפומבי שתנאי ראשון לבחירות הוא נאסיגה ישראלית, אלא ידרוש פיקוח בינלאומי אשף גם יסכים לווטו ישראלי על אישים בלתי-רצויים, כאשר "המועצה החוקית" שתיבחר, תמנה את המישלחת הפלסטינית, ואשף יסכים לייצגו

על ידה: יוגבל ומד-הביניים, תקופת-המעבר, עד לכינוסה של הוועידה הבינלאומית, עד למכסימום של חצי שנה.

דמשק: מובארכ אינו אחראי לשלום

בשבוע שעבר הוחלפו מחמאות בפומבי בין נשיאי מצרים וסוריה. מובארכ ניצל ביקור באוניברסיטת קאהיר, והורה לאסד על "ההצהרה הטובה" שפירסם דובר ארמונו הנשיאות הסורי, ג'ובראן קאריה. בהצהרה נקבע כי "סוריה איננה מתנגדת עוד להש"תתפות מצריים בפסיגת ראשי מדינות ערב, שתתקיים השבוע במארוקו. שרהחוז המצרי, עבדאל-מג'יד, מסר לשורק-אל-אוסאם כי מצריים מהשיבה את ההכרזה הסורית, כצעד בדרך הנכונה, והבעת-רצון סורית לשיתוף-פעולה, על מנת לשרת את האינטרסים הערביים". סגן-הנשיא הסורי, חד'אם, השיב הש"בוע למחמאות המצריות בהצהירו: מובארכ אינו אחראי להסכמי השלום עם ישראל."